

८ - प. पू. श्रीगुरुजींच्या पोवाडा

देवाची कृपा जाहली | शुभ वडो आली | पूर्वेला लाली | पसरली;
दिनमणि उगवला || मायाच्या वड्या एकादशीला | आज हा (एका राव)
मंगल दिव आला ||

तो-यांत राहुनी खडा | आरवे कोंबडा | उताज सोचा खडा | सनई
चौधरा वाजे दणवयांत || नागपुरी भोसल्यांच्या राज्यांत | उजळवी पूर्व
स्मृती नित्यांत ||

(-वाल) सौमवाऱ्या शुभ दिवसाला | पुत्ररत्न आलं जन्माळा ||
आनंद साळा मातेला | जाहाळ हर्ष पितयाळा ||

(-वाल) काम वणू अंगकांतीला | मागं शक्रां सूर्यबिंबाला |
जणू तेजाचाच पुतळा | अक्षररत्न काय धरणीला |
हेण्यास स्मृती, चेतना हिन्दुराष्ट्राणां ||
करायास धर्म उद्धार कृष्ण अवतारला ||
लक्ष्मीबाई माता आणि पिता सदाशिवराव ||
प्रेमानं देवती पुत्राचं नांव माधव ||

(-वाल-चंद्रमोतं) दिसांभासांनीं वाटूं लागला माधव बालपणीं |
एकएक तो गुण त्याचा येई उजळोनी ||
शेप बुद्धिची असामान्य ती अस्खलित वाणी |
एकपाठोपण, करारीपणा, गुण भेदे नयनीं ||
~~दिसादिसांनीं माधवगुणही प्रकाशांनीं फार |~~
क्षणक्षणांनीं तेज रवीचे फांके चोंकरी |
दिसादिसांनीं माधवगुणही प्रकाशांनीं फार ||

(-वाल) शोळेची अंतरीं आवड | शिक्षणाची जोढ | तथाक्ष जोढ | खंद

गोरखान्या खेळान्या आसत ॥ प्राथमिक चौथी जाहळत पास। सहज
जीतेनें पाहिल्या अज्ञांकास ॥

(चार) १९२२ सालीं। परीक्षा दिली। मॅट्रिक झाले ॥
शिक्षण उच्च घेण्याला। हिस्तोप कॉले जाया। नांव घासले ॥
प्राणिशास्त्र विषय निवडून। मोठ्या आवडीनं। ज्ञान घेतले ॥
सर्वांत मिळे आनंद। त्यांनीं अमर्याद। वाचन केले ॥

(चार) धर्मशास्त्र आणि इतिहास। इंग्रजीचा केला अभ्यास ॥
विज्ञान आणि वेदान्त। शास्त्रांच्या त्यांना इव्यास ॥
महाकाव्ये संतवाङ्मय। वाचण्याची पुरविली होसे ॥
जो जो विषय त्यांनीं वाचण्या आत्मसात करून घेतला ॥
मिळविला ज्ञानाचा देवा। कुणालाही वाटावा हेवा ॥

(चार) द्योकार्थी पुस्तक चार-दोन। बरावा अग्रिमान। उंचावून मान। रेंभा
मिरवावा आपला लोकांत ॥ टिमकी बाजवाकी आपली जगतांत ॥
असा विचार कधीं न केला चिंतांत ॥

(चार) विज्ञान विषय घेऊनी झाले इंग्र ॥
इंग्रजी विषयामध्ये पहिला नंबर ॥
त्यापुढे त्यांनीं गाठले बनारस शहर ॥

(चार) १९२६ सालीं। मिळविली पदवी बी. एस्. सी ॥
त्यापुढे दोनच वर्षांनीं। इंग्रजी झाले एम्. एस्. सी ॥
प्राणिशास्त्र विषय घेऊन। प्रवीणता मिळविली खाशेली ॥
पुढे संशोधन करण्याला। प्रस्थान केले मद्रासी ॥
एक वर्ष काम करून। परतुनी आले बनारसी ॥
(पुनरापे आले बनारसी ॥)

(चारा) चंद्रकोण) काशीमध्ये प्राध्यापक ते झाले कोलेजांत।
'गुरुजी' नामें प्रसिध्द होती गुरुजी छात्रांत।।
सार्धकता शब्दाची दाखवी गुरुजी हे जण।
सकल गुणांचें विद्येचेंही गुरुजी हे धाम।।

(चारा) बनारसाचा आरंभ संपर्क संघकार्याचीं ॥

(पुढें) व्ययसाय सोडुनी आले नागपुरासी ॥
जाहती भेट डॉक्टर हेडगेवाराचीं ॥

(चारा) १९३४ साकारा आले मुंबईला। प्रचार कार्याला। धूमधडाक्यांत
प्रचार केला ॥ संध्याचा प्रसार वाढविला। परतले परत नागपुराळा ॥

(चारा) वकीलकीची परीक्षा दिली। १९३५ सालीं। (५७) फार दिवस
वकीली नाहीं केळी। (कारण) मोक्षाची आस अंतरीं फार लगेची ॥

(चारा) सारगाची उदात्त गोष्टी। बिहार प्रांताला। प्रवेश मिळविला। मोक्षसाधनेला।
अखंडानंद स्वामी गुरु केला ॥ सेवाभावानें तोषविले। अनुग्रह घेऊनी
धन्य झाले ॥
स्वामीजींनीं देह ठेविला। '३७' साकारा। मार्च अखेरीला। गुरुजी
फार दुःखी झाले ॥ नागपुर प्रांतीं परत फिरले। संपर्ककार्येंत
रमुन गेले ॥

(चारा) १९४० साकारा। जून मासि २१ तारखेला। डॉक्टर गोळे स्वजीला।
जणु संध पोशका झाला। अशा आणीबाणीच्या वन्हाला।
कार्याची धुरा वाहण्याला। गुरुजींनीं चंग खोशला।
हाले सरसंघान्कारक त्याच समयाला ॥
लोकांपासून अखंडित दौरा देशाचा केला ॥
खंडान खंडा देशाची पूर्ण माहिती घेण्याला ॥
मागदिशिन करुन कार्याचा व्याप वाढविला ॥

(चार) विस्तार सध्याच्या शाका । प्रत्येक प्रांत प्रांताला । प्रत्येक
जिल्ह्याजिल्ह्याला । आणि तालुक्यांच्या शहरांला । कडान-
मोठ्या खेड्यांवाला ।

सध्याचें जाळें पसरलें उभय देशाला ॥
गुरुजींच्या तपाचें हें श्रेय संगतीं जुमडांला ॥
पण जियतीनं दावा साधनाला । गांधींचा वंश जाहला ।
सध्यावर हड्डा जाहला । वेकायदा संघ टरकिला । सरकारनं
डुकुप दाढला । दानुनी दूर दृष्टीला । गुरुजींनीं संघ बंद केला ।
संघच यक्ष्णसाठी संघ बंद केला ॥

(चार) बंदी उभयपिपास वाटाघाटी । केल्या आटापेटी । व्यर्थ पायापेटी ।
ठरली परी बळेजा सरकार ॥ ठाम परी गुरुजींच्या विश्वरि । निडर
माणसाला नसे दरकार ॥

सुरु झालें सत्याग्रह पूर्व । उग्रभूत पूर्व । कायच्या गौरव (गर्व) चिह्नाची
मतीं रच । स्वयंसेवक शास्त्रे सिद्ध त्यागास ॥ उक्षावधि काक गेला
गुरुंगास । नेत्यांच्या वंश मानुनी वचनास ॥

श्रीगुरुजी तानुनी सौने । आर्षिक प्रमाणाने । तळपे तेजाने । दिपतुनी
टाकते डोक्यांला ॥ हाच दाखला प्रसंगाला । संघ - सत्याग्रह पर्वाला ॥
पुन्हां शाखा सुरु जाहल्या । जादूं कागल्या । देडें कागल्या । अभयदात्र
हिंदू समाजाला ॥ हसन करले प्रसंगाला । संघ सत्याग्रह समाज
संघारित करण्याला । भयपोस यश आले कार्याला ॥

गुरुजींची पुण्याई भाजी । संघाला लाभली । म्हणुनी या काळी । दिसतो
सध्याच्या व्याप मोडा ॥ वाढला संघभूष मोडा । वांकड्या नजरें नं तिकडें
वधातां । चिह्नाची जाई उग्रमनांच्या ताडा ॥

जगतें बळ पुढावन्न । म्हणुन वर्षेदिन । वाढादिवस धान ।
वर्षापिन दिनां साजरा होई आज देशास ॥ गुरुजींना दीर्घायुष्य

देव्यास । वसन्तराय (शाश्वर) विनवी प्रभूचरणारस ॥ ४३ ॥

मुम्बई,
सन १९५६

—४—
द्वारीक पोवाडा गौरगांवकर चक्रौत सरयनारायण पूजा नाथदेवसा-
निमित्त आयोजित केली असतां तेथें गायिका.)